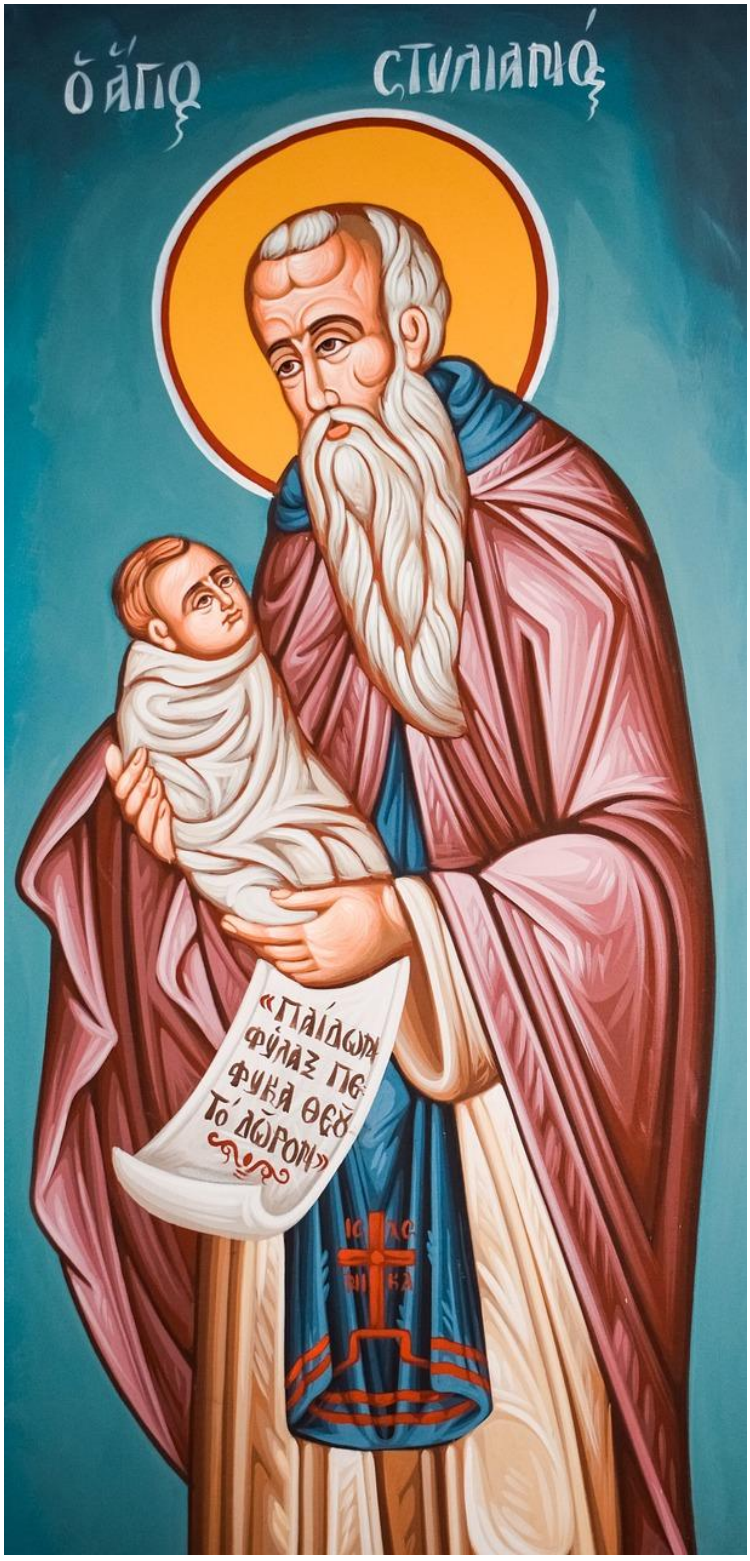
pyhittäjä Stylianos Paflagonilainen

26.11.

Kuva: Pixabay/ dimitrisvetsikas1969

Sisällys

Pyhittäjä Stylianos Paflagonilainen 3
Lapset kirkossa 4
Muutama vinkki lapsiperheille 5
Kirkkokassi 7
Lapset ortodoksisessa kodissa 7
Lasten kanssa rukoilu 8
Paasto lapsiperheessä 9
Hyvät teot 9
Isompien lasten kanssa 10
Käytännön apuja kodin uskontokasvatukseen 11
Pyhä melu 11
Ortoboxi 11
Esimerkkejä lasten kanssa rukoiluun 13
Sinapinsiemen 16

Pyhittäjä Stylianos Paflagonilainen

Pyhittäjä Stylianos tunnetaan lasten parantajana ja esirukoilijana. Pyhittäjä Stylianos eli 500-600-luvulla Egyptin erämaassa ja tuli tunnetuksi erityisesti lapsirakkaudestaan. Vanhemmat kaukaa ja läheltä toivat lapsensa pyhittäjän luo parannettavaksi ja siunattavaksi. Kerrotaan jopa, että pyhittäjä johti eräänlaista päiväkotia, jonne paikalliset äidit saattoivat tarvittaessa jättää pienokaisensa hoitoon.

Myös hedelmättömyydestä kärsivät rukoilevat pyhittäjä Stylianosta. Pyhän elämänkerran mukaan hänen lastenkodissaan työskenteli nuori nainen, joka ei toiveistaan huolimatta tullut raskaaksi. Pyhittäjä Stylianoksen esirukouksien johdosta hedelmöittyminen kuitenkin onnistui. Lisäksi pyhittäjää pidetään syntymättömien lasten suojelijana.

Kreikassa on vanha tapa asettaa pyhittäjä Stylianoksen ikoni sairastavan lapsen sängyn yläpuolelle. Myös lapsensa menettäneet vanhemmat rukoilevat pyhää Stylianosta. Sairastava tai menehtynyt lapsi saatetaan jopa nimetä uudelleen pyhän kunniaksi: pojasta tulee Stylianos ja tytöstä Styliani.

[Rukous kärsivien lasten puolesta – Ortodoksi.net]

Kuva: Pixabay/ dimitrisvetsikas1969

Pyhittäjä Stylianos kuvataan ikonissa hoivaamassa kapaloitua lasta. Päällään hänellä on skeemamunkin paramantia. [Stylianos Paflagonilainen – Ortodoksi.net]

Lapset kirkossa

Ortodoksisessa perinteessä jumalanpalvelukset ovat kansan yhteistä palveluksia ja ne on tarkoitettu kaikille kirkon jäsenille. Kirkkoetiketti edellyttää arvokasta käytöstä, joka osoittaa kunnioitusta pyhää tilaa ja toimitusta kohtaan. Paras tapa oppia asianmukaista kirkkokäyttäytymistä, onkin harjoitella sitä mahdollisimman usein kirkossa. Lapset tarvitsevat harjoitellessaan paljon kärsivällisyyttä ja ohjausta vanhemmiltaan ja koko yhteisöltä. Aikuisten taas tulee muistaa, että yhteinen rukous ei ole ensisijaisesti tarkoitettu henkilökohtaiseen hartaudenharjoitukseen, vaan se on yhteisöllinen tapahtuma. Lasten äänet ja liike kuuluvat kirkkoon. Ilman niitä kirkko ei elä.

Lasten evankeliumi

Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskisi heihin. Opetuslapset moittivat tuojia, mutta sen huomatessaan Jeesus närkästyi ja sanoi heille: »Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse.» Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä. (Matt. 10:13–16)

Muutama vinkki lapsiperheille

Lapset oppivat olemaan kirkossa vain olemalla kirkossa. Tästä syystä kaikenikäisiä lapsia tulisi tuoda kirkkoon. Kokemus kannattaa tehdä mahdollisimman helpoksi ja miellyttäväksi sekä lapselle, että vanhemmalle.

Sanoita odotuksesi lapselle selkeästi ja yksinkertaisesti etukäteen. Kannusta ja käytä kehotuksia. Jätä kielto harvinaiseksi tehokeinoksi. Vältä moittimista ja torumista. Jos tällä kertaa kaikki ei mennyt nappiin, aseta ensi kerralla selkeämmät rajat.

Älä säästä kehuja. Kerro lapselle, miten ylpeä olet hänestä. Vahvista positiivista käytöstä.

Kirkossa leikkimistä ei pieneltä lapselta ole syytä kieltää. Lasta voi kannustaa leikkimään kirkossa mahdollisimman hiljaista leikkiä, joka ei häiritse muita. Jos toiset häiriintyvät leikistä, voitte hyvin siirtyä eteiseen, jos palvelusta voi seurata sieltä.

Lasta tulee kannustaa liikkumaan kirkossa kävellen, ei juosten. Myös paikallaan olemista ja keskittymistä voi ikätasoisesti harjoitella esimerkiksi evankeliumin ja eukaristian aikana.

Ohjaa lapsen huomiota. Nimeä asioita, ihmisiä, esineitä. Katselkaa ja kunnioittakaa ikoneita yhdessä. Anna lapsen koskea esineisiin ja tutustua niihin valvotusti ja kunnioittaen. Sanoita lapselle, mitä palveluksessa tapahtuu.

Riehuvan ja metelöivän lapsen kanssa voi käydä rauhoittumassa eteisessä tai ulkona.

Vanhemmuus on suuri ilo, mutta se on usein myös valtavan haastavaa. Kun pieni lapsi kiukuttelee tai itkee kirkossa, on tilanne usein kaikkein ikävin lapsen vanhemmille.

Vanhemmat tarvitsevat yhteisönsä tukea vanhemmuudessa. Jos oma rukouksesi häiriintyy, on aina parempi mennä tarjoamaan apua, kuin suhtautua tuomitsevasti.

Seurakuntayhteisö on perhe, missä kaikille tulisi olla tilaa. Sekä pienten lasten vanhemmilta, että muulta seurakuntayhteisöltä vaaditaan hienotunteisuutta, suvaitsevaisuutta ja joustavuutta toisiaan kohtaan.

Syötävän antaminen pienelle lapselle palveluksen aikana on vanhemman harkittavissa, mutta se tulisi mieluusti tehdä muualla kuin kirkkosalissa, missä valmistaudutaan pyhään ehtoolliseen. Imetys on asia erikseen. Imeväistä tulee imettää siellä, missä se on äidille ja lapselle kaikkein helpointa ja mukavinta.

Lapsiperheet usein tulevat kirkkoon hieman myöhässä ja lähtevät ajoissa, mikä on täysin sallittua. Jos kirkkoon ei ehdi ennen evankeliumia, voi evankeliumin lukea kotona.

Yhteinen leivän murtaminen palveluksen jälkeen on osa kristillistä kulttuuria ja lapsiperheidenkin on tärkeää luoda siteitä seurakuntaan ja kiinnittyä osaksi yhteisöä. Kirkkokahvien lisäksi seurakunnan kerhot ja perhetapahtumat ovat suositeltavia, jos niitä on tarjolla.

Kirkon isännöitsijältä voi kysyä, miten lapsia voisi osallistuttaa palveluksen aikana. Onko lasten tapana osallistua suureen saattoon? Voisivatko lapset sammuttaa ja kerätä tuohuksia?

Liturgia on aina juhla, ja tätä voi hyvin korostaa jollakin kivalla, josta lapselle tulee hyvä mieli. Jotkut perheet esimerkiksi pitävät sunnuntaina karkkipäivän. Osa suhtautuu makealla lahjomiseen torjuvasti, mutta kristillisessä perinteessä makeus on yksi Jumalan valtakunnan vertauskuvista. Herkkujen syöminen voi sekin olla uskontokasvatusta, jos sen liittää pyhäpäivään.

Jos yhteisö ei ole tuttu, kannattaa rohkeasti esittäytyä papille. Samalla voi esittää kysymyksiä ja kertoa, jos joku asia lasten kirkkoon tuomisessa mietityttää.

Entä oma rukouselämä?

Pienten lasten vanhempien rukouselämä koostuu monesti siitä, että he tuovat lapsiaan kirkkoon, ohjaavat, valvovat ja opettavat heitä, sekä kasvattavat seuraavaa kristittyjen sukupolvea. Se on palvelevaa rukousta ja itsensä uhraamista.

Ja kaikesta huolimatta vanhempien on myös OK tulla joskus kirkkoon ilman lapsia!

Kuva: Pixabay/ dimitrisvetsikas1969

Jos kaipaa taukoa, voi olla hyvä tulla kirkkoon joskus ilman lapsiakin.

Kirkkokassi

Joillekin pikkulapsiperheille kirkkokassi voi olla käytännöllinen apuväline kirkkokäynteihin. Se on lelu- ja puuhakassi, joka sisältää kirkkoon ja jumalanpalvelukseen sopivaa tekemistä. Jos kirkkokassin pitää vain ”pyhäkassina”, se ei käy lapselle liian tutuksi ja mielenkiinto pysyy yllä pidempään.

Kirkkokassin sisältö kannattaa miettiä niin, että kanssarukoilija ja pyhä tila on huomioitu. Väritys- ja tehtäväkirjat, lasten kirjat, pehmolelut yms. kannustavat lasta hiljaiseen leikkiin.

Halutessaan voi kirkkokassiin laittaa myös esineitä, jotka tukevat uskontokasvatusta.

- Ortodoksisten Nuorten Liiton verkkokaupasta löytyy lapsille kirjoja, leluja ja tehtäväkirjoja.
- Ortoboxista löytyy askarteluohjeet pehmoikoniin.
- Jos kotiin on kerääntynyt ikonikortteja, voi ne laittaa pieneen valokuvakansioon. Tätä on lapsen helppo selailla kirkossa.
- Joissakin kirkoissa lapset osallistuvat suureen saattoon ja pitelevät led-kynttilöitä. Sellaisen voi hankkia omaksikin ja koristella vaikka tarroilla.

Pehmopyhä on hurjan ihana! Se käy kirkkokassiin tai unikaveriksi.

Lapset ortodoksisessa kodissa

Kristillisen elämän suuntaviivat opitaan kotona. Niitä ei voi oppia pyhäkoulumaisesti opiskelemalla, vaan ne opitaan elämällä kristillistä elämää. Tämä tarkoittaa rukousta, paastoa ja kristillisten hyveiden harjoittamista.

Lasten kanssa rukoilu

Rukoilemaan oppii vain rukoilemalla. Lapsen kanssa tulisikin rukoilla päivittäin. Jumalanpalveluksiin osallistuminen, Raamatun kertomuksiin tutustuminen ja pyhien kunnioitus ovat osa rukouselämää.

Lukekaan yhdessä lasten Raamattua ja tutustukaa suuriin kertomuksiin. Lasten kanssa kannattaa aloittaa evankeliumin kertomuksista.

Iisain puu on erinomainen keino tutustua suuren kertomuksen suureen kaareen. Iisain puun avulla käydään läpi pelastushistorian tapahtumat maailman luomisesta Kristuksen syntymään.

Lisää Iisain puusta, ks. joulupaasto.

Tutustu lapsen kanssa Jumalansynnyttäjään, lapsen omaan suojeluspyhään, pyhäkköyhteisönne suojeluspyhään, sekä niihin pyhiin, joiden ikoneita kotona on. Kirkkovuoden varrella voi myös juhlia itselle läheisten pyhien muistopäiviä.

Pyhien elämänkertoihin tutustuessa lasten kanssa, kannattaa lasta säästää väkivaltaisilta ja ahdistavilta yksityiskohdilta. Sen sijaan voi keskittyä osoittamaan, mikä pyhän elämässä on esimerkillistä. Miten hän palveli lähimmäistään ja Jumalaa? Mitä kristillisiä hyveitä hänen toimintansa ilmensi?

Lapsi oppii esimerkin kautta. Ole siis esimerkki kristitystä, joka rukoilee. Älä pakota lasta rukoilemaan kanssasi, mutta rukoile hänen läsnä ollessaan ja kutsu hänet mukaan.

Pyri luomaan rutiineja. Lapsen kanssa rukoile lyhyesti, usein ja säännöllisesti. Näin rukous punoutuu osaksi arkea ja elämää. Pidä omat odotuksesi realistisina ja ikätasoisina.

Laulettu rukous on kaksinkertainen rukous, sanotaan. Älä anna mielikuvien omasta laulutaidostasi estää sinua veisaamasta tuttuja kirkkoveisuja lapsen kanssa. Tutut veisut myös auttavat lasta linkittämään kodin rukouksen yhteiseen rukoukseen.

Osallistuta lasta. Anna hänen esimerkiksi sytyttää ja sammuttaa tuohus tai lukea rukouksia. Yksi tapa antaa lapselle toimijuutta, on antaa vaihtoehdoiksi muutama rukous, joista lapsi saa valita suosikkinsa.

Paasto lapsiperheessä

Osallistuta lapsi paastoon jo taaperoikäisestä. Lapsilla on myös oikeus paastota. He ovat täysivaltaisia kirkon jäseniä. Oleellista paaston aikoina on kokonaisvaltainen muutos rutiineihin.

Lisätkää paastojen aikana maahankumarruksia rukoushetkiin. Myös rukousrutiinia voi muuttaa: esim. suuren paaston aikana kannattaa joka päivä lukea pyhän Efraim Syyrialaisen paastorukous.

Luopukaa ruoka-aineista siinä määrin, kun se on mahdollista kasvavan lapsen tarpeet huomioiden. Lapsen kanssa voi luopua vaikkapa karkeista, jäätelöstä tms. Joissakin perheissä karkit kerätään paaston aikana pottiin, jonka saa avata paaston loputtua.

Lapsiperheessä usein paastotaan lasten ehdoilla. Ei välttämättä ole tarkoituksenmukaista, että perheenjäsenet noudattavat erilaisia paastosääntöjä, jos se rasittaa arkea. Tärkeimmät paastopäivät, myös pitkinä paastonaikoina, ovat keskiviikot ja perjantait. Näinä päivinä melko pienetkin lapset voivat harjoitella noudattamaan paastosääntöjä.

Asettakaa jokin tavoite, jolla teette toisille hyvää. Paastolipas, perheen jokailtaiset anteeksipyynnöt tai ylimääräisien lelujen lahjoittaminen tarvitseville ovat kaikki helppoja toteuttaa.

Hyvät teot

Toisten palveleminen opitaan kotona, huomioimalla kaikkein lähimmät ihmiset. Lapset oppivat kristilliset hyveet, kun niitä toteutetaan kodissa. Vanhemman ja aikuisten esimerkki on ainoa tapa lapsen sisäistää, mitä hyveet ovat, sillä niitä ei voi oppia teoriassa – ne on elettävä käytännössä.

Kristillinen kasvatus perustuu vapauteen ja hyveissä kasvamiseen, ei moraalin omaksumiseen

Kristillisen kasvatuksen helmasynti on moraalisääntöihin nojaaminen. Tällöin lapsi helposti omaksuu pinnallisen suhtautumisen oikeaan ja väärään, sekä oppii liittämään ne palkintoon ja rangaistukseen. Moralisoimalla kuitenkin kasvatetaan farisealaisia kristittyjä.

Lapsi oppii kristilliset arvot, kun häntä ohjataan kasvamaan hyveissä. Tämä taas on mahdollista ainoastaan kodissa, missä aikuiset pyrkivät itse jatkuvasti toimimaan hyveellisesti. Rajojen asettaminen ja säännöt kumpuavat tällöin rakkaudesta. Kristillisen kasvatuksen tavoitteena on vapaa ihminen, joka tunnistaa mikä on hyvää, oikein ja kaunista.

Apostoli Paavali korostaa galatalaiskirjeessään vapautta suurimpana kristillisenä hyveenä (*Vapauteen Kristus meidät vapautti*. Gal. 5:1) ja luettelee Pyhän Hengen hedelmät: rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Ne ilmentävät kristillistä askeesia ja uhrautumista, kiitollisuutta ja kohtuullisuutta.

Isompien lasten kanssa

Lapsemme eivät kuulu meille. Vapaus, tuo kristityn elinehto, tarkoittaa, että he voivat valita eri tavoin, kuin toivoisimme.

Kun lapsi valitsee eri tavoin, kuin toivoisit, ole kärsivällinen, kohtuullinen vaatimuksissasi ja tule lasta vastaan, missä voit. Älä provosoidu tai syyllistä lasta, jos hän ei halua osallistua, kuten ennen. Pitäydy sitkeästi siinä, mitä teet ja edellytä osallistumista siinä määrin, kuin muuhunkin perheen yhteiseen tekemiseen.

Vaali avointa keskusteluilmapiiriä, jossa uskosta ja epäuskosta saa puhua vapaasti, ilman tuomitsemista, vähättelyä, tai saarnaamista. Kuuntele lasta kunnioittaen ja osoita arvostusta hänen avoimuudelleen – älä pyri vakuuttamaan häntä! Hyväksy hänet silloinkin, kun hän kapinoi, on välinpitämätön uskoa kohtaan tai hylkää sen. Ole esimerkki kristitystä, joka rukoilee, paastoaa ja rakastaa lähimmäistään. Millään muulla et koskaan kykene vakuuttamaan häntä.

Siemenet, joita istutamme, eivät välttämättä kasva silmiemme edessä, niin kuin odotamme ja toivomme niiden kasvavan. Voi jopa vaikuttaa, että työmme on valunut hiekkaan. Mutta Jumala voi saada siemenen itämään hiekassakin. Meidän on jätettävä lapsemme Herran haltuun.

Rukoile lastesi puolesta aina ja kaikkialla, väsymättä.

Lähde: Blueprints for the Little Church, Elissa Bjeletich & Caleb Shoemaker

Kuva: Pixabay/ Vallentina

Kristillinen kasvatus on ennen kaikkea esimerkkinä toimimista.

Käytännön apuja kodin uskontokasvatukseen

Pyhä melu

Lasten äänet kuuluvat elävään seurakuntayhteisöön. Edesmennyt isä Alexander Schmemann kutsui lasten vilkkautta liturgian aikana pyhäksi meluksi.

Suomen ortodoksisen kirkon varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen perusteet on nimeltään Pyhä melu. Opetussuunnitelman tueksi on julkaistu kolme **Pyhä melu -puuhakirjaa**, jotka ovat erinomainen tuki myös kodin uskontokasvatukseen. Ne ovat saatavilla ONL:n verkkokaupasta.

Lisäksi on saatavilla ilmaiseksi ladattava Pyhä melu -materiaali. Se on tarkoitettu ensisijaisesti seurakunnan kerhonohjaajille ja varhaiskasvattajille, mutta se on suositeltavaa lukemista myös kaikille pienten lasten vanhemmille. Materiaali sisältää paljon hyödyllistä teoriaa lapsen uskontokasvatuksesta (osat 1-3), mutta myös erinomaisia käytännön apuvälineitä: vuosisuunnitelmapohja (osa 3) auttaa suunnittelemaan kirkkovuoden viettämistä kotona ja osasta 4 löytyvät lyhyet tiivistelmät kirkkovuoden merkittävistä juhlista sekä tulostettavat väritysikonit. Lopussa (osa 5) on vielä hauskoja puuha- ja askarteluvinkkejä.

Löydät opetussuunnitelman ja ilmaisen materiaalin täältä.

Voit ladata viisiosaisen materiaalin myös tästä:

PyhaMelu_osa1.pdf

PyhaMelu_osa2.pdf

PyhaMelu_osa3.pdf

PyhaMelu_osa4.pdf

PyhaMelu_osa5.pdf

Ortoboxi

Uskonnonopettajat Ulla Puhakka ja Kirsi Vuomajoki ovat kehittäneet ortodoksisille uskontokasvattajille suunnatun oppimis- ja ajanvieteympäristön, Ortoboxin. Sieltä löytyy tehtäviä ja puuhaa joka lähtöön, värityskuvista pakopeleihin ja kaikkea tältä väliltä. Osa materiaalista on luotu Opetushallituksen julkaisemien ortodoksisen uskonnon (UO) uskontokirjojen tueksi, mutta useimmat soveltuvat käytettäväksi ilman oppikirjoja. Tehtävät ja puuhat ovat erittäin opettavaisia myös aikuisille!

ORTOBOXI.FI – ORTODOKSINEN OPPIMIS- JA AJANVIETEYMPÄRISTÖ

Lapset ovat tervetulleita kirkkoon. Joissakin pyhäköissä pienet ihmiset on huomioitu pienillä lasten analogeilla. Kirkossa saattaa myös olla leikkinurkkaus tai liturgiakerho.

Vinkkejä.

Tältä soittolistalta löydät vaikka mitä hauskoja videoita lapsille.

Täältä ostat lasten rukouskirjan suomeksi ja ruotsiksi.

Esimerkkejä lasten kanssa rukoiluun

ONL myy ortodoksisia hartauskiroja aikuisille ja lapsille. Hartauskirja löytyy myös netti- ja mobiiliversiona.

Ehdotuksia iltarukouksiksi lasten kanssa

Alkurukoukset sisältävät alkusiunauksen, Taivaallinen Kuningas -veisun, rukoukset Pyhälle Kolminaisuudelle ja Isä meidän -veisun. Suomessa tätä rukoussarjaa kutsutaan alkurukouksiksi, sillä se aloittaa rukoushetken. Se toimii kuitenkin itsessään jo pienenä rukoushetkenä.

Iltarukous lasten kanssa

Herra Jeesus Kristus, sinä sallit lasten tulla luoksesi ja siunasit heidät. Kuule minunkin iltarukoukseni ja anna minun nukkua enkeliesi siipien suojassa. Anna minulle hyvä ja levollinen uni ja herätä minut oikeaan aikaan, iloisena ja hyvillä mielin ylistämään sinua, sillä sinä ole ainoa hyvä ja ihmisiä rakastava. Aamen.

Esirukoukset elävien ja kuolleiden puolesta voi lukea yksinkertaisesti lausumalla ”Pelasta, Herra, palvelijasi …” ja ”Saata, Herra, lepoon palvelijasi …”

Toinen vaihtoehto on käyttää ehtoonjälkeisen palveluksen ja puolliyöpalveluksen esirukouksia:

Rukoilkaamme Herraa tasavaltamme presidentin ja koko esivallan puolesta.
Patriarkkamme (nimi), arkkipiispamme (nimi) ja metropoliittamme (nimi) puolesta.
Meitä vihaavien ja rakastavien puolesta.
Niiden puolesta, jotka armahtavat tai palvelevat meitä.
Jotka ovat käskeneet meitä kelvottomia rukoilemaan heidän puolestaan.
Vangittujen vapautumista.
Poissa olevien isiemme ja veljiemme puolesta.
Matkustavien puolesta.
Sairasten puolesta.
Rukoilkaamme maan hedelmien runsautta.
Ja jokaisen oikeauskoisen kristityn sielun puolesta.
Kunnioittakaamme edesmenneitten hurskasten hallitsijain muistoa.
Kirkkokuntamme piispain ja rakentajain muistoa.
Vanhempiemme ja kaikkien täällä ja kaikkialla muualla lepäävien edesmenneitten isiemme, veljiemme ja sisariemme muistoa; lausukaamme heidän puolestaan.
Herra armahda, Herra armahda, Herra armahda.

Ehtooveisu on tuttu ehtoopalveluksesta. Se on vanhin edelleen käytössä oleva kirkkoveisu.

Lopuksi voi halutessaan vielä lukea seuraavat:

Toivoni on Isä, turvani Poika, suojani Pyhä Henki. Pyhä Kolminaisuus, kunnia olkoon sinulle!

Kaiken toivoni minä panen sinuun, oi Jumalanäiti, suo minulle suojeluksesi.

Suojele minua kalliin ja eläväksitekevän ristisi voimalla ja varjele minua kaikesta pahasta. Aamen. (Tätä lausuessa voi suudella kaularistiään.)

Sinun käsiisi, Herra Jeesus Kristus, minun Jumalani, annan henkeni. Siunaa minua, armahda minua ja anna minulle iankaikkinen elämä. Aamen.

Iltarukouksen yhteydessä perhe voi halutessaan vielä yhteisesti jakaa päivittäiset **kiitollisuudenaiheet,** sekä pyytää toisiltaan **anteeksi**.

Ehdotuksia aamurukouksiksi lapsen kanssa

Alkurukousten ja esirukousten lisäksi voi aamurukous sisältää esimerkiksi seuraavat:

Rukous taivaalliselle esirukoilijalle

Rukoile Jumalaa puolestani, pyhä taivaallinen esirukoilijani (voit korvata pyhän nimellä)*. Minä hartaasti käännyn puoleesi, joutuisa auttajani ja sieluni esirukoilija.*

Rukous suojelusenkelille

Jumalan enkeli, pyhä varjelijani, sinut Jumala on antanut taivaasta suojelijakseni. Hartaasti rukoilen sinua: Valista minua tänä päivänä ja varjele kaikesta pahasta. Neuvo hyvään ja johda pelastuksen tielle. Aamen.

Totisesti on kohtuullista on veisu Jumalansynnyttäjälle. Se on helppo opetella lasten kanssa.

Muita rukouksia lasten kanssa

Suurten juhlien troparit voi lisätä päivittäiseen rukoukseen, kun vietetään juhla-aikaa.

Ruokarukous on helppo tapa punoa rukous osaksi päivää.

Kaikki katsovat odottaen sinuun, Herra,
ja sinä annat heille ruoan ajallaan.
Sinä avaat kätesi ja hyvyydessäsi ravitset kaiken, mikä elää.

8. säv.

Ristinmerkin voi tehdä aina ohittaessaan kirkon tai hautuumaan, tai nähdessään ruumisauton, paloauton tai ambulanssin. Sen voi tehdä kotoa lähtiessä, ajoneuvoon istuessa, ja aina lohtua kaivatessaan tai iloitessaan. Lapselle kannattaa näyttää esimerkkiä ristinmerkin tekemisestä muuallakin, kuin kirkossa.

Rukous on elämäntapa.

Sinapinsiemen

Kristus vertasi taivasten valtakuntaa sinapinsiemeneen. Kristityt näkevät vertauksen kuvaavan myös lapsia ja kristillistä kasvatusta. Sotien jälkeen toimi ortodoksisissa seurakunnissa lasten pyhäkouluja, joita kutsuttiin Sinapinsiemen-kerhoiksi.

Jeesus esitti heille myös tällaisen vertauksen: »Taivasten valtakunta on kuin sinapinsiemen, jonka mies kylvi maahansa. 32Se on pienin kaikista siemenistä, mutta kun sen taimi kasvaa täyteen mittaansa, se on puutarhan kasveista suurin. Lopulta se on kuin puu, niin että taivaan linnut tulevat ja pesivät sen oksille.»

Matt. 13:31 – 32

Lapset eivät ole pelkästään seurakunnan ja kirkon tulevaisuus, vaan he ovat sen nykyisyys. Lapset ja nuoret ovat täysivaltaisia kirkon jäseniä. Heillä on oikeus näkyä, kuulua ja osallistua.

Vihkosen laati Maura Ihatsu

Sivun 15 piirroskuva: Ortoboxi/ Kirsi Vuomajoki

Kreditoimattomat kuvat Maura Ihatsu